

Hét nap a világ

Részlet

Szereplők

ELSŐ LÁNY
MÁSODIK LÁNY
HARMADIK LÁNY
FELESÉG
FÉRJ
SZOMSZÉD
VÁLLALKOZÓ
A FÉRFI
A TITKÁR
ÁRUS
FIÚ

ELSŐ NAP

1. jelenet

(Valahol kint. Fiatal nő nagy csokrokkal a kezében virágot árul. Érkezik a Második és Harmadik lány.)

ÁRUS Virágot vegyenek! Gerbera, rózsza, liliom, tulipán! Virágot vegyenek! Szép kisasszonyok, nézzék milyen gyönyörűek, virágot vegyenek! Illatos a rózsza! Üde a liliom! Olcsón adom! Egyet fizet, kettőt kap! Virágot vegyenek!

MÁSODIK LÁNY *(kedvesen)* Nem kell, köszönjük szépen!

(Árus megragadja a kezét.)

ÁRUS Dehogynem kell! Virágot vegyenek! Az élet utolsó színes szikráját ebben a kietlen szürke világban, ahol már nincsen semmi emberi, ahol megszűnt minden, és hamarosan semmi sem marad, de semmi, virágot vegyenek, illatos virágot, higgyék el, nem bánják meg, olcsón adom, virágot vegyenek!

HARMADIK LÁNY Ne rángasson már! Nem kell a virág! Mit csinál maga, asszony?

ÁRUS Itt az utolsó lehetőség! Az utolsó lehetőség, mert aztán a semmi lesz, a semmi, a semmi! Virágot vegyenek! Illatos rózsát, üde liliomot, friss orgonát!

HARMADIK LÁNY Miről beszél maga? Milyen semmi? Hallod ezt?

MÁSODIK LÁNY Hagyjad, ne törődj vele! Összevissza beszél...

HARMADIK LÁNY Kiráz tőle a hideg...

MÁSODIK LÁNY *(szétnéz)* Tudtam, hogy ez lesz... látod? Mondtam... még nincs itt...

ÁRUS *(egyszerűen)* Álmomban láttam a nagy kertet... teljesen kiszáradt... de nem egyszerre, hanem fokozatosan, lépésről lépésre... valaki odajött hozzám... álmomban... nem láttam tisztán az arcát... és azt mondta, szedjem le a maradék virágokat, mert nem lesz több... és én nem értettem... olyan különös volt az egész... hogy egyszerre nőtt ott mindenféle virág... az ibolya meg az orgona... a tulipán meg az őszirózsa... és sietnem kellett, mert ahogy kinyíltak, már hervadtak is el... és nekem ezt ma mind el kell adnom... vegyenek, szép kisasszonyok... vegyenek tőlem virágot...

MÁSODIK LÁNY Hagyjon minket békén, már mondtuk, hogy nem kell!

ÁRUS Majd meglátják, majd meglátják... Virágot vegyenek! Szép virágot! Olcsón adom! *(El, miközben érkezik Első lány. Megnézik egymást.)*

2. jelenet

ELSŐ LÁNY *(kapkodva, türelmetlenül, mint a késő emberek általában)* Itt van már?

HARMADIK LÁNY Nem, még nem érkezett meg.

ELSŐ LÁNY *(hadar)* Hála istennek! Akkor nem késtem el. Annyira féltem, hogy nem érek ide. Tiszta pánik voltam végig, és nem tudtam elindulni, mert már előre féltem, hogy el fogok késni, és megint kiabálni fogtok velem, hogy pontatlan vagyok és megbízhatatlan, és ezért még

jobban féltem, és csak ültem, ültem, néztem, hogy halad előre az órán a mutató, és nem mozdultam.

MÁSODIK LÁNY (*nagyon kímért*) A megbeszélt időponthoz képest kés-tél. De nyugodj meg, mégis időben érkeztél, ahhoz képest, hogy ő még nálad is többet késik, tehát te őhozzá képest időben jöttél, de attól még kés-tél.

ELSŐ LÁNY Nem késtem, mert még nincs itt! Tehát nem történt sem-mi! Ugyanolyan, mintha időben jöttem volna! Nem késtem! Mért pizs-kálsz folyton?

HARMADIK A megbeszélt időponthoz képest kés-tél. Úgy értette. Te meg hagyd békén.

MÁSODIK Akkor is késett. Hozzánk képest mindenképpen.

ELSŐ Nem késtem.

MÁSODIK De kés-tél.

ELSŐ Nem késtem.

MÁSODIK De igen.

HARMADIK Mi is kés-tünk.

ELSŐ Micsoda?

MÁSODIK Fogd be a szád!

HARMADIK Bocsánat!

MÁSODIK Megbeszéltük, nem?

ELSŐ Mit mondtál?

HARMADIK Mi is egy kicsit később jöttünk.

ELSŐ Hogyhogy később?

HARMADIK Nem értünk ide időben, na.

ELSŐ Az nem lehet. Miért?

MÁSODIK Azt akartuk, hogy várakozz. Hogy itt toporogj, egyen meg a fene, hogy hol vagyunk már...

ELSŐ Ez nem lehet... hogy képzeltétek, hogy pont ma késtek?

MÁSODIK Csak neked lehet?

ELSŐ De én szoktam. Tőlem ez nem váratlan. Tudtátok, hogy nem fogok ideérni időben, és akkor megcsináljátok ezt, pont akkor, amikor nagyon fontos, hogy legyen itt valaki. Alig tudtunk időpontot egyeztetni.

MÁSODIK Hát ezt nem hiszem el. Ilyen nincs! Hallod ezt? Hallod ezt? Minden alkalommal mi várunk rád, egyszer történik meg, hogy késni akarunk, és akkor sem sikerül, mert őnagysága még rá tud tenni egy-két lapáttal, és akkor is úgy lesz, ahogy ő akarja.

ELSŐ Mégis, mennyit késtetek?

MÁSODIK Nem számít!

HARMADIK Pár percet.

ELSŐ Mégis, mennyit?
 HARMADIK Nem tudom, nem emlékszem...
 ELSŐ És ha már itt volt?
 MÁSODIK Az nem lehet. Annyit nem késtünk.
 ELSŐ De mi van, ha igen? Ő itt volt, látta, hogy nem várjuk, és elment.
 MÁSODIK Képtelenség.
 ELSŐ Elrontottátok az egészet! Biztos így volt! Idejött, látta, hogy nincs itt senki, és elment.
 MÁSODIK Ne kend ránk! Te is jöhettél volna pontosan. Egyszer az életben.
 ELSŐ De én sose szoktam!
 MÁSODIK Megtanulhatnád már egyszer és mindenkorra!
 ELSŐ Ne oktass ki!
 MÁSODIK De kioktatlak!
 HARMADIK Hagyjátok már abba!

3. jelenet

(Vállalkozó. Arra vállalkozott, hogy segítsen az embereken. Középkorú nő. Már egy ideje figyeli a jelenetet.)

VÁLLALKOZÓ Elnézést a késésért. Valahogy elszámítottam az időt.
 Remélem, nem váraкоztak túl sokat... Jó napot...
 ELSŐ Jó napot...
 MÁSODIK Nem... áh, egyáltalán... nem olyan régen érkeztünk mi is...
 VÁLLALKOZÓ Már úgy aggódtam... nem emlékeztem, mikorra beszél-tük meg a találkozót... félttem, hogy már nem találom itt magukat...
 MÁSODIK Szóra sem érdemes...
 VÁLLALKOZÓ Vágjunk bele. Mit szólnak hozzá?
 MÁSODIK Jó...
 ELSŐ Jaj, izgulok...
 VÁLLALKOZÓ Nem kell, édesem, nyugodjanak meg, izgalomra semmi ok.
 MÁSODIK Én úgy szégyellem magam...
 VÁLLALKOZÓ Nem önök az egyetlenek, akik cégünkhöz folyamodnak segítségért. Több ezer ember van manapság hasonló helyzetben.
 ELSŐ És nekik sikerül?
 VÁLLALKOZÓ *(jegyzettömböt vesz elő)* Kinek sikerül bármi is mostan-ság?! Mi mindent elkövetünk, több-kevesebb sikerrel. Nagyon fontos a pontos meghatározás, azon sok minden múlik. Akkor vágjunk is bele! Ki kezdi?

MÁSODIK Mit ért azon, hogy... pontos meghatározás?

VÁLLALKOZÓ Az igények precíz megfogalmazása. Az már fél siker.

Nos, ki kezdi?

MÁSODIK Én... azt hiszem...

VÁLLALKOZÓ Neme?

MÁSODIK Nő.

VÁLLALKOZÓ Kora?

MÁSODIK Harminc.

VÁLLALKOZÓ Családi állapota?

MÁSODIK Hajadon.

ELSŐ Bocsánat... de mindenhol ezt kérdezik... akkor...

MÁSODIK Milyen mindenhol?

ELSŐ Más hasonló fórumokon...

VÁLLALKOZÓ És?

ELSŐ Hát hogy az önök cége akkor miben más...

MÁSODIK Te már próbálkoztál máshol is?

ELSŐ Hát persze... vegyük úgy, hogy piackutatást végeztem, mielőtt kiválasztottam a legjobbat!

VÁLLALKOZÓ Mi, kedves hölgyeim, a személyes megkeresés hívei vagyunk. Az ügyféllel közvetlenül tartjuk a kapcsolatot, hogy azt ne mondjam, meleg, baráti viszony alakul ki, ettől személyessé válik a kapcsolat, és könnyebb lesz a munkánk. Kétség nem fér hozzá, mi vagyunk a legjobbak a szakmában, higgyék el, hölgyeim. Nos, folytathatjuk?

MÁSODIK Igen.

VÁLLALKOZÓ Van gyermeke?

MÁSODIK Nincs.

VÁLLALKOZÓ Hány gyermeke van?

MÁSODIK Mondom, hogy nincs gyermekem.

VÁLLALKOZÓ Bocsánat, nem jól hallottam az előbb. Elnézést, rögtön ki is töröljük... Pardon! Magasság, haja, szeme színe stb. stb. hány kiló?

MÁSODIK Fontos ez?

VÁLLALKOZÓ Hát persze...

MÁSODIK Hatvan... egy-kettő...

ELSŐ Na...

MÁSODIK Mi na, mi na? Most már annyi vagyok!

ELSŐ Jól van, jól van, elhiszem... ne haragudj...

VÁLLALKOZÓ Meg is vagyunk, meg is vagyunk... és akkor az igények.

Tessék.

MÁSODIK Bocsánat... nem értem...

VÁLLALKOZÓ Az igények. Tessék megfogalmazni az igényeket. Hogy milyen legyen...

MÁSODIK Hogyhogy milyen legyen?

VÁLLALKOZÓ Az illető.

MÁSODIK Hát... nem is tudom... most ezt hogy...

VÁLLALKOZÓ Tessék megfogalmazni, hogy mit vár el egy férfitől. Meg kell mondania, hogy milyen szeretne, hogy olyat keressünk. Egyszerű és érthető, nem?

ELSŐ Nekem igen.

MÁSODIK: De én ezt most így hirtelen nem is tudom... hát milyen is legyen...

VÁLLALKOZÓ Segítetek. Külső tulajdonságok. Magasság?

MÁSODIK Igen... legyen magas... de nem is... inkább olyan közepes... vagyis... nem, alacsony semmiképpen sem... habár... mi számít ugye alacsonynak...

VÁLLALKOZÓ Jó... tehát 160–200 cm... haja színe?

(A másik két lány szemtelenül nevet.)

MÁSODIK A barnákat szeretem, de lehet szőke is... mit tudom én...

Most mit röhögtök? Mindegy a haja színe. Legyen neki, az a lényeg.

ELSŐ Mért, a kopaszokkal mi bajod?

MÁSODIK Semmi. Igazad van. Az se fontos, hogy legyen haja!

VÁLLALKOZÓ Értem. Szeme színe... áhh, mindegy... Belső tulajdonságok?

MÁSODIK Én... ezt most így nem tudom meghatározni... persze, legyen kedves, szellemes, értelmes, művelt, semmiképpen sem otthon ülős fajta...

ELSŐ Te se nagyon mozdulsz ki!

MÁSODIK Igaz... akkor ez se fontos... hát... legyek belé szerelmes... és fogadjon el engem... és szeressen...

VÁLLALKOZÓ Igen... írom...

ELSŐ Ezt is tudják garantálni?

VÁLLALKOZÓ Hát hogyne, kérem! Mi minden esetben az ügyfél érdekeit tartjuk szem előtt.

MÁSODIK És ne verjen át.

VÁLLALKOZÓ Hogyne, kérem. Tehát megbízható legyen.

MÁSODIK Igen, megbízható. De ne üljön folyton a szoknyám mellett.

VÁLLALKOZÓ Értem. Még valami?

MÁSODIK Körülbelül ennyi... azt hiszem...

VÁLLALKOZÓ Jó... itt tessék aláírni... Következő?

ELSŐ *(nagyon határozottan, majd megjátszott szenvedéllyel)* Nő, harminckettő, hajadon, nincs gyermekem. A férfi pedig jó kiállítású, határozott, udvarias, karakán legyen. Egzisztencia nem számít, de ne legyen szédülő. Dohányozzon, hogy ne zavarja, ha én dohányzom. Viselje el, ha kések, ha nem megyek haza, ha lumpolok, ha sokat dolgozom, cserébe én is elnézek neki ilyen apróságokat. Ne akarjon rajtam változtatni, de mondja meg, ha valami nem tetszik neki. Tudjon velem bánni, és szeressen, nagyon szeressen, fájdalmasan, őszintén, szenvedéllyel, csak én legyek neki a fontos, senki más. Legyen romantikus, ugyanakkor kiszámíthatatlan és szeszélyes, ravasz és engedékeny... és szeressen, nagyon szeressen, fájdalmasan, őszintén, szenvedéllyel, csak én legyek neki a fontos, és senki más... és akkor én mindent megteszek, mindent megteszek... dolgozom helyette is, ágyba viszem neki a reggelit, stoppolom a zokniját, levágom a lábán a körmét, csak szeressen, nagyon szeressen... és én legyek neki a fontos, senki más... szenvedéllyel, fájdalmasan... és ne hagyjon el... ugye van ilyen, ugye talál nekem illet, nekem ilyen kell, nekem nem kell langyos, áporodott, kényelmes élet... nekem ilyen kell... ugye van ilyen?

VÁLLALKOZÓ Jól van, nyugodjon meg... nyugodjon meg... keresünk illet...

ELSŐ *(higgadtan)* Na. Tehát nekem ilyen kell. És nehogy a nyakamra küldjön egy tutyimutyi, alamuszi, félénk pipogyát, értette?

VÁLLALKOZÓ Hát hogyne kérem...

ELSŐ Hol kell aláírni?

VÁLLALKOZÓ Itt... és ön, hölgyem?

HARMADIK Én... köszönöm... azt hiszem, meggondoltam magam...

VÁLLALKOZÓ Miért?

HARMADIK Ez a dolog nem nekem való... még várnék egy kicsit... hátha más úton... másoknak is sikerült segítség nélkül... nekem ez olyan, mintha megrendelnék egy terméket... semmi személyes nincs benne...

MÁSODIK Ugyan, ne butáskodj már! Megbeszéltük, nem?

HARMADIK De én nem akarom.

ELSŐ Mire vársz még? Otthon ülsz egyfolytában, nem mész sehova, a félleted már elmúlt, mit akarsz?

HARMADIK Hagyjál. Nem akarom, és kész.

VÁLLALKOZÓ Ha nem, hát nem. Pedig a mi cégünk a legmegbízhatóbb, legpontosabb, és az első két találkozás garantált. Viszont így el-esnek a csoportos kedvezménytől. Az csak három fő kitöltött, aláírt adatlapja után jár. Sajnálom.

ELSŐ Hülye.

HARMADIK Kifizetem.

VÁLLALKOZÓ Azt nem lehet. Ha nincs regisztrálva, érvénytelen a csoportos kedvezmény. Tehát az eredeti ár kétszeresét kell kifizetniük. Előre négyszázat. És további hatszázat, ha sikeres kimenetelű az üzlet.

ELSŐ Nem is tudom, hogy van-e nálam ennyi...

HARMADIK Tessék, odaadom az én részem...

ELSŐ Nem kell.

HARMADIK Majd visszaadod...

ELSŐ Mondom, hogy nem kell. Van nálam. Tessék.

VÁLLALKOZÓ A titkárom fogja önöket felkeresni, és közli az első találkozó időpontját. Ha a továbbiakban valami kérdés merül fel, tudják, hol találhatnak meg. Vizsgálatásra, hölgyeim...

MÁSODIK Viszlát...

ELSŐ És mikorra várhatjuk...

VÁLLALKOZÓ Micsodát?

ELSŐ A férfiakat!

VÁLLALKOZÓ Hamarosan... hamarosan... *(el)*

(A három lány egyedül marad a színen. Az előző jelenethez képest egy sokkal lassúbb párbeszéd zajlik, nagy szünetekkel.)

ELSŐ Na, ezt jól elszúrtad...

(Csönd)

MÁSODIK Olyan jó lett volna, ha mind a hármunknak összejön... miért gondoltad meg magad?

HARMADIK Mert ez gusztustalan.

(Csönd)

HARMADIK Nem vagyok még olyan csúnya és öreg, hogy erre fanyalodjak...

ELSŐ Kösz...

HARMADIK Nem úgy értettem... Bocs...

(Csönd)

ELSŐ Semmi baj... igazad van...

(Csönd)

MÁSODIK Egy próbát megér, nem?

ELSŐ De. Egy próbát mindenképpen megér. Hátha most összejön...

MÁSODIK Hátha...

4. jelenet

(Valahol bent. Egy fiatal férfi papírokat rakosgat. Nagyon sok van belőlük, és nehezen boldogul velük.)

TITKÁR Hol van? Ebben a kuplerájban nem találok semmit... összerakom, aztán megint széthordják... leteszem ide... mire odanyúlok legközelebb, már nincs ott. Tegnap még itt volt... most meg sehol... nyilvántartások, dossziék... papírfecnik, cédulák... fiatal lány keres megbízható társat tartós kapcsolatra... kisebb testi hibával rendelkező középkorú hölgy keres megértő társát... elfoglalt negyvenes szexpartnert keres hosszú távra... molett hölgy mackós testalkatú urat keres, gyerek nem akadály... minden összevissza van... a molettek ebbe a dossziéba... hétfő, szerda... a fogyatékkal élők ide, kedd, csütörtök. Családosok péntek délután...

VÁLLALKOZÓ *(be)* Hol a fiam?

TITKÁR Magának is szép jó napot, asszonyom, köszönöm, jól vagyok, minden rendben van, nem, nem jelentkezett senki, még alszik.

VÁLLALKOZÓ Azonnal keltsd fel!

TITKÁR Nem tehetem. Meghagyta, hogy délig ne zavarjam.

VÁLLALKOZÓ Már elmúlt dél.

TITKÁR Az ő órája szerint még nem.

VÁLLALKOZÓ Nem érdekel a bioritmusa, azonnal szólj neki, fontos ügyben akarok vele beszélni. Helyzet van.

TITKÁR Én megpróbálhatom, kérem szépen, de nem hiszem, hogy most őt bármilyen helyzet érdekelné. Tegnap kissé zűrös éjszakája volt.

VÁLLALKOZÓ Csak nem?

TITKÁR De bizony. A molett szőkével.

VÁLLALKOZÓ Jaj, szegénykém... Azért csak próbáld meg...

TITKÁR Kérem szépen! *(el)*

VÁLLALKOZÓ *(számolja a pénzt)* Ez elég lesz az e havi számlákra... de másra nem nagyon futja... az a kis hülye... az utolsó pillanatban meggondolja magát... mindegy... így is jól jártam... ez is több, mint a semmi... *(Fiú nagyon álmosan, nyúzottan be, Titkár mögötte.)* Jó reggelt, szépségem!

FIÚ Hol a kávé? Megmondtam, hogy kávé nélkül ne merjetek felébreszteni!

VÁLLALKOZÓ Ne haragudj, kincsem, mindjárt meglesz a kávé! *(Titkárnak)* Azonnal főzzél neki egy jó erőset!

FIÚ Mit akarsz már megint? Alig pár órája feküdtem le. Az a liba teljesen kifacsart.

VÁLLALKOZÓ Ma délelőtt tárgyalásom volt.

FIÚ Na. Új ügyfél?

VÁLLALKOZÓ Kettő is. Meg talán egy harmadik is... ha a szimatom nem csal... ő még kéreti magát egy kicsit... Kihúztam belőlük egy kis pénzt... talán elég lesz az e havi kiadásokra, de nagyon éssen kell lennünk.

FIÚ Milyenek?

VÁLLALKOZÓ Hát... szépek... de...

FIÚ Ajjaj... problémásak...

VÁLLALKOZÓ Egy kicsit... de nem vészes... megoldod.

FIÚ Tartós kapcsolat?

VÁLLALKOZÓ Mind a kettő.

FIÚ Szerelem?

VÁLLALKOZÓ Feltétlenül.

FIÚ Hányszor kértelek, hogy ne vállalj be ilyeneket! Ezekkel van a legtöbb gond. Elsősorban bizalmatlanok, másodsorban könnyen beszerelmesednek, aztán nem lehet őket lerázni! Meg mindegyik rögtön férjhez akar menni.

VÁLLALKOZÓ Mit csináljak, édes fiam, amikor manapság ez van. Hol vannak a régi szép idők, amikor titkos légyottokat szerveztünk... finom kis megcsalások, apró kalandok... mindenféle elvárások nélkül... Ma meg! El kell hitetni mindegyikkel, hogy te vagy az igazi, a csak neki való, az egyetlen. Tudom, hogy nagyon nehéz így neked, de hát valamiből meg kell élni, és erre van manapság a legnagyobb kereslet. A tartós kapcsolatra. Merthogy ez hiánycikk. Ha téged ez fáraszt, menj el dolgozni, mondtam már százszor, hogy felveszek helyetted mást!

FIÚ Ne kezdjük újra! Nincs semmi bajom, nem lesz semmi gond, csak arra kértelek, hogy ha lehet, ne hozz a nyakamra ilyeneket! Te meg szándékosan, mintha engem is...

VÁLLALKOZÓ Hát nem is lehet ezt a végtelenségig csinálni!

FIÚ Na ezt most hagyjuk abba! Tehát, miről van szó?

TITKÁR Itt a kávé!

FIÚ Na végre. Most már tárgyalhatunk.

VÁLLALKOZÓ Tehát két nő, az egyik romantikus, elfogadó alkat, szeretem udvarolni kell neki, de majd te meglátod, vele nem lesz gond, ahogy így elnéztem, már egy kis figyelmességtől hasra esik, a másik már problémásabb.

FIÚ Pfuj, ez gyöngé! Megint lábvizet főztél!

TITKÁR Beletettem két púpozott kanál kávé! Ettől egy rendes embernek megáll a szíve!

VÁLLALKOZÓ Főzzél neki másikat! És én is kérek... *(Titkár el)* Hol is tartottam... nem emlékszem...

FIÚ Tessék?

VÁLLALKOZÓ Nem emlékszem, hogy hol tartottam...

FIÚ Miért, mondtál valamit?

VÁLLALKOZÓ Igen... beszéltem valamiről...

FIÚ Én sem emlékszem...

VÁLLALKOZÓ Valami nőkről volt szó...

FIÚ Nem, a számlákról beszéltél... hogy ki kell őket fizetni...

VÁLLALKOZÓ Nem tudom... minden olyan zavaros...

TITKÁR Tessék. Itt a kávé.

(Belekortyolnak.)

VÁLLALKOZÓ De majd te meglátod, vele nem lesz gond, ahogy így elnéztem, már egy kis figyelmességtől hasra esik, a másik már problémásabb... neki szenvedély kell, azt hiszem az övé finomabb idegrendszer... olyan ideges természetű...

FIÚ Rendben. Mit ígértél?

VÁLLALKOZÓ Egyelőre csak találkozót.

FIÚ Mikorra?

VÁLLALKOZÓ Csak azt mondtam, hamarosan.

FIÚ *(Titkárnak)* Nézd meg, kérlek, az időbeosztásomat.

TITKÁR A holnapi nap még szabad. Nincs beírva semmi.

FIÚ Jó, akkor tedd be az egyiket holnapra, a másikat meg majd meglátjuk... tudod mit, tedd be mindkettőt holnapra... most még úgyis csak kávéztatni kell őket... nem lesz strapás...

VÁLLALKOZÓ Van egy kis gond... Ismerik egymást... elég közelről...

FIÚ Jézusom! Mennyire közelről?

VÁLLALKOZÓ Azt hiszem, barátnők...

FIÚ Gratulálok. Akkor szakítanom kell velük, mielőtt még kitalálják, hogy menjünk el négyesben vacsorázni! Követelmények? Milyen férfira vágnak a hölgyek? Extra kívánság van?

VÁLLALKOZÓ Mindegy nekik. Jóképű legyél...

FIÚ Azt megoldom. *(el)* Khmmm... Asszonyom...

VÁLLALKOZÓ Mi van, mit akarsz?

TITKÁR A fizetésemet, ha lehetne.

VÁLLALKOZÓ A fizetésedet? A múltkor adtam oda...

TITKÁR Igen, három hónappal ezelőtt...

VÁLLALKOZÓ Tényleg? Én úgy emlékszem, a múlt héten volt.

TITKÁR Sajnos nem.

VÁLLALKOZÓ Most nem tudok fizetni.
 TITKÁR Akkor felmondok.
 VÁLLALKOZÓ Azt nem engedem.
 TITKÁR Akkor fizessen.
 VÁLLALKOZÓ Nem tudok.
 TITKÁR Most vett át egy csomó pénzt.
 VÁLLALKOZÓ Kell másra. Számlákra. Ruhákra. Fenn kell tartani a látszatot.
 TITKÁR Ebben az esetben mást kell keresnie.
 VÁLLALKOZÓ Lehetetlen.
 TITKÁR Mit mondott?
 VÁLLALKOZÓ Tessék?
 TITKÁR Miről volt szó?
 VÁLLALKOZÓ Nem tudom, maga beszélt valamiről...
 TITKÁR Nem jut eszembe...
 VÁLLALKOZÓ Akkor hagyjon kérem, magamra... még sok a dolgom.
 TITKÁR Igenis, kérem. *(el)*

5. jelenet

(Kopognak.)

VÁLLALKOZÓ Tessék!

(Belép egy férfi.)

FÉRFI *(lassan leveti a kabátját, leporolja, leveszi a kalapját, tisztogatja, megtörli a szemüvegét, és nem szólal meg hosszú időn át.)*

VÁLLALKOZÓ Nos?

FÉRFI *(zavartan)* Igen?

VÁLLALKOZÓ Tessék.

FÉRFI Bocsánat... nem értem...

VÁLLALKOZÓ Miben segíthetek?

FÉRFI Nekem?

(Vállalkozó kérdően néz.)

FÉRFI Elnézést... én nem is tudom, hogy keveredtem ide... mentem az utcán... sehol senki... gondolkoztam éppen, tudja, én nagyon szeretek gondolkozni, különféle dolgokon... hogy miért így van valami... vagy éppen miért nincs úgy... tudja, ahogy lennie kéne... és egyszer csak megláttam az önök feliratát... hogy forduljon hozzánk bizalommal, mi biztosan segítünk... és erre hozott a lábam... nem tudom, jó helyen járok-e...

VÁLLALKOZÓ Értem... és milyen hölgyet szeretne?

FÉRFI Hölgyet?

VÁLLALKOZÓ Én megértem, ha kissé szégyenlős, de higgye el, nálunk tökéletes diszkrécióra számíthat...

FÉRFI Itt valami félreértés van... óh, nem... én ilyesmivel nem foglalkozom, kérem... Csak a hirdetésük... hogy forduljon hozzánk bizalommal, mi biztosan segítünk...

VÁLLALKOZÓ De hát ez így is van! Segítünk!

FÉRFI Igazán? Ez remek! Tehát akkor jó helyen járok!

VÁLLALKOZÓ Minden bizonnyal!

FÉRFI Tudja, lenne néhány kérdésem... és nem tudom kivel megbeszélni... én olyan magányos típus vagyok... nehezen elegyedem szóba az emberekkel... ez már sok gondot okozott nekem...

VÁLLALKOZÓ Ezt meg tudom érteni... talán most itt az alkalom...

FÉRFI Nagyon jó... akkor mondanám is...

VÁLLALKOZÓ Tessék.

FÉRFI Hát ugye kérem, rögtön itt van az első kérdés... hogy nem azé, aki akarja... mert akkor ugyebár kié... ki az a nem azé, meg mi az, amit akar... mert az akarás az már valami döntés, ért engem, ugye? Tehát a szabadság egy formája, hogy el tudom dönteni, hogy akarok-e valamit, vagy sem, de hát ha nem azé, aki akarja, akkor miért kell egyáltalán akarni... nem tudom, követhető vagyok-e...

VÁLLALKOZÓ *(nem túl nagy meggyőződéssel)* Tökéletesen.

FÉRFI Remek... Akkor folytatnám... sem azé, aki fut... bocsánat, ha untatom...

VÁLLALKOZÓ Nem, egyáltalán nem...

FÉRFI Nos, ez a sem azé, aki fut, ez mindig nagy gondot okozott nekem... tudniillik...

VÁLLALKOZÓ Ön nő?

FÉRFI Tessék?

VÁLLALKOZÓ Van felesége?

FÉRFI Jaj, dehogyis... Na de folytatnám... mindegy... ezt a részt át is ugorhatjuk... ez csak a felvezetés lett volna, hogy megértse, milyen kérdések is foglalkoztatnak... de akkor rátérnék a lényegre, ami napok óta nem hagy nyugodni...

VÁLLALKOZÓ Hallgatom...

FÉRFI Ne haragudjon... kissé zavarban vagyok, tudja, annyira kellemetlen...

VÁLLALKOZÓ Mondja csak...

FÉRFI Csak tudja, nekem tényleg nincs senkim, akivel ezt megbeszélhetném...

VÁLLALKOZÓ Azért vagyunk, hogy segítsünk.
 FÉRFI Ez igazán megnyugtató... hogy van ilyen... a legvégső kérdésem az lenne *(mély lélegzetet vesz)*... hogy hova tűntek az emberek...?
 VÁLLALKOZÓ Micsoda? Hogy érti ezt?
 FÉRFI Hát így. Hova tűntek az emberek?
 VÁLLALKOZÓ Ja... hát igen, ebben a kiüresedett társadalomban, ahol az emberi értékek...
 FÉRFI Nem így értem. Igaziból... rendesen... Alig van valaki az utcákon. Nincsenek emberek... hova lettek?
 VÁLLALKOZÓ Maga szórakozik velem?
 FÉRFI A világért sem... Nem vette észre?
 VÁLLALKOZÓ Nem vettem észre, és hagyjon engem békén... micsoda hülyeség ez?
 FÉRFI Nem akartam megijeszteni... ne haragudjon...
 VÁLLALKOZÓ Micsoda idióta maga? Biztos telelnék, vagy nyaralnak, vagy mit tudom én... mindenki influenzás... ezt a barmot! Na, menjen... én meg azt hittem... huuu, na, menjen, menjen gyorsan...
 FÉRFI Elnézést az alkalmatlankodásért... csak ez a forduljon hozzánk bizalommal... ez megtevéstett... Viszontlátásra! És... elnézést az alkalmatlankodásért! *(el)*
 VÁLLALKOZÓ Még ilyet... hír... *(szünet)* most hogy így mondja...
 TITKÁR *(be)* Van valami baj?
 VÁLLALKOZÓ Voltál ma kint?
 TITKÁR Voltam...
 VÁLLALKOZÓ És... nem tűnt fel valami?
 TITKÁR Nem...
 VÁLLALKOZÓ Semmi különöset nem vettél észre?
 TITKÁR Nem!
(Szünet)
 VÁLLALKOZÓ Nem volt kevesebb ember az utcán?
 TITKÁR Nem! Hír...
 VÁLLALKOZÓ Ugye! Ugye!

6. jelenet

(A Férj és a Feleség otthona. A férfi újságot olvas, a nő tortát készít, szinte mániákus aprólékossággal, és ez a cselekvés minden jelenetükben.)

FÉRFI A lányok? Hol vannak?

FELESÉG Nem tudom, azt mondták, délre hazaérnek.

FÉRJ Még nincs dél.

FELESÉG De. Már el is múlt.

FÉRJ Hova mentek?

FELESÉG Nem mondták.

FÉRJ Aha.

(Szünet)

FELESÉG Megváltoztak az utóbbi időben. Olyan idegesek lettek. Türelmetlenek. Nem vetted észre?

FÉRJ Nem.

FELESÉG Folyton sustorognak.

FÉRJ Mindig sustorognak.

FELESÉG Téged nem érdekel?

FÉRJ Mi?

FELESÉG Hogy mi van velük.

FÉRJ Hogyne érdekelne.

(Szünet)

FELESÉG Én aggódom értük.

FÉRJ Hogy mondd?

FELESÉG Mondom, én aggódom értük.

FÉRJ Kikért?

FELESÉG A lányokért.

FÉRJ Aha. Mert? Nincs semmi bajuk. Nagyon szép, csinos lányok. Fiatalok. Értelmesek.

FELESÉG Hát ez az.

FÉRJ Mit mondtál, édesem?

FELESÉG Már nem kellene velünk élniük.

FÉRJ Mert?

FELESÉG Mert valaki mással kéne élniük.

FÉRJ Miért kéne mással élniük?

FELESÉG Csak úgy eszembe jutott. Te meg én sokkal hamarabb... tudod..

FÉRJ Édesem, mi ketten mások voltunk. Szerettük egymást, bátrak voltunk, belevágtunk, ennyi. És szerencsénk volt, hogy ez nem változott meg.

FELESÉG Mért, most mi kell hozzá?

FÉRJ Más világ van már. Jól érzik magukat egyedül a fiatalok. Minek az a sok teher, gond, nyűg. Nem érdekli már őket a családalapítás. Ne legyél ódivatú, haladj a korrall! Megvannak magukban. Nézz szét a világban! Mindenki ezt csinálja.

FELESÉG Gondolod? De már nem olyan fiatalok... és vannak dolgok, amik nem változnak, világ ide vagy oda.

FÉRJ Ugyan, fruskák még ezek. Egyszer sem hallottam tőlük, hogy valami bajuk lenne. Csak mondták volna.

FELESÉG Nem tudom. Nem tudom. Úgy érzem, hogy valamit elrontottunk.

FÉRJ Mi ketten? Dehogy... nagyon boldogok, kiegyensúlyozottak. Nem mondom, a legidősebbnek már kellett a külön lakás, de a másik kettővel még ráérünk. Na tessék! Egy vietnami kislánynak hármas ikrei születtek. Másodszor. Tizenhat éves.

FELESÉG Mondtál valamit?

FÉRJ Nem, nem, semmi... hova halad ez a világ?

(Kopognak.)

7. jelenet

(Szomszéd fiú érkezik.)

SZOMSZÉD Jó napot!

FELESÉG Szervusz! Gyere csak, gyere, ülj le!

SZOMSZÉD A lányok?

FELESÉG Még nem jöttek haza.

SZOMSZÉD És hova mentek?

FELESÉG Nem tudjuk.

SZOMSZÉD Megvárom őket.

FELESÉG Nyugodtan.

(Kínosan hosszú szünet.)

FELESÉG És... mi van veled? A lakásod?

SZOMSZÉD *(mintha megnyitnának egy szelepet)* Tegnap fejeztem be a nappalit... azt is felújítottam, apránként, a saját erőmből. Nem kellett hozzá mesterek. A két kezemmel csináltam mindent. Spóroltam rajta. Meggebedtem, de spóroltam. Jobban megéri így, nem? Minek adja ki az ember azt a sok pénzt, ha meg tudja csinálni maga is, nem? Hát én megcsináltam. Szép lett. A hajópadlót is én raktam le. Kétszer tovább tartott, mint kellett volna, mert nem tudtam, hogy kell, de megtanultam. Mert én ilyen vagyok. Mindent meg tud tanulni az ember, ha akarja, nem? Ezen is fogtam egy csomó pénzt. Hogy nem hívtam senkit. Na azon vettem a tévét. Hát nem? Inkább legyen tévém, mint hogy mestereknek adjam ki a pénzt, nem?

(Második és Harmadik lány jön.)

MÁSODIK Sziasztok!

HARMADIK *(fiúhoz)* Te itt vagy?

SZOMSZÉD *(végig a Harmadik lányhoz beszél)* Képzeld, kész lett a nap-pali.

MÁSODIK Na végre. Legalább nem a konyhában alszol.

SZOMSZÉD Még a fürdőszobát kell rendbe hozni, aztán minden meg-lesz. Azt is egyedül csinálom.

MÁSODIK Remek. Nem keresett senki?

FELESÉG Nem.

SZOMSZÉD Ma délelőtt választottam ki az új csempét. Gyönyörű. Mo-zaikosat szeretnék, de abból nem volt olyan, ami nekem tetszik, ezért vettem rendeset, és majd szétvagdosom őket apróra, és egyenként felragasztgatom.

MÁSODIK Te nem vagy normális!

SZOMSZÉD Mert? Az én lakásom, a saját pénzemen vettem, tökéletes-nek kell lennie. És mindent egyedül csináltam meg. Mért, hát ráérek, nem? Délutánonként felragasztgatom, akkor ráérek.

HARMADIK Segíthetek, ha akarod.

SZOMSZÉD Szó sem lehet róla. Mindent egyedül akarok csinálni, az lesz az én büszkeségem. Hát melyik férfi képes még erre, nem? Hogy két diplomával még a fűgázáshoz, meszeléshez, vízvezeték-szereléshez is értsen, mi? Hát ezt már csak értékeli egy nő, nem? Amelyik normá-lis...

HARMADIK Én tényleg ráérek, átmegyek holnap, és...

SZOMSZÉD Nem! Nem! Te majd csak belépsz, és...

HARMADIK Gyorsabban meglesz, ha ketten csináljuk, apu is átjöhet, ráér.

SZOMSZÉD Mondom, hogy nem! Nem kell segítség!

(Kopogás, csöngetés, bármi.)

MÁSODIK Megyek! *(Kinyitja az ajtót – ha van, a Titkár áll ott.)* Tessék.

TITKÁR Üzenetet hoztam. Holnap délután négy. A helyszín a papírla-pon. A borítékban. Itt kell aláírni. A másikat is itt hagyhatom?

MÁSODIK Persze, átveszem azt is! Majd továbbítom a nővéremnek!

TITKÁR A nővére?

MÁSODIK Igen. Miért lepődött így meg?

TITKÁR Semmi, semmi... akkor biztosan ő is ilyen bájos... A továbbiak-ról majd értesítjük.

MÁSODIK Köszönöm.

TITKÁR Viszlát, hölgyem. *(el)*

MÁSODIK Viszlát!

(Ő is készülődik.)

FELESÉG Most meg hova mész?

MÁSODIK Vásárolni. *(el)*

SZOMSZÉD És ha szép lassan meglesz a lakás, meg kifizetem az autó részleteit, meg visszaadom a többi kölcsönt, na akkor már el lehet kezdeni élni, nem? Mert addig hova? Nem? Akkor már lehet tervezni. Biztos egzisztencia, kétszobás lakás, tágas konyha, jó autó; családi, persze...

HARMADIK Hagyd már abba! Nem bírom hallgatni!

SZOMSZÉD Mi van... most mi bajod van?

HARMADIK Semmi... ne haragudj...

SZOMSZÉD Hogy lássalak...

HARMADIK Mi?

SZOMSZÉD Azért jöttem, hogy találkozzunk. Hogy megkérdezzem, hogy vagy.

(Szünet)

HARMADIK Aha. Nem megyünk el este valahova?

SZOMSZÉD Ne haragudj, nem lehet, mára terveztem a kanapé áthúzását, muszáj befejeznem, tegnap vettem leárazva, de nem tetszett a huzat, erre vettem méterre másikat, így még mindig olcsóbban jön ki, nem? Minek dobjam ki fölöslegesen a pénzt, ha én is át tudom húzni, nem?

HARMADIK És holnap?

SZOMSZÉD Holnap?... Meglátjuk! Majd jövők! *(el)*

HARMADIK *(bátortalanul)* Anya.

FELESÉG Mondjad, kislányom.

HARMADIK Beszélnem kell veled.

FELESÉG Valami baj van?

HARMADIK Nincs baj, csak... ti hogy csináltátok?

FELESÉG Mit, gyerekem?

HARMADIK Régen. Apával.

FELESÉG Mit?

HARMADIK Hát ezt a szere... áh, hagyjuk.

FELESÉG Valamit akartál kérdezni.

HARMADIK Igen, azt, hogy nektek hogy sikerült?

FELESÉG Mi?

HARMADIK Hát hogy honnan tudtátok... ?

FELESÉG Mit honnan tudtunk?

HARMADIK Hát azt, hogy... mindegy. Szeretlek, anya.
 FELESÉG Én is szeretlek, kislányom! Tudod, hogy rám meg apádra mindig számíthatsz! Csak mondd, ha valami bajod van, és mi segítünk.
 HARMADIK Jó, anya.
 FELESÉG Most meg hova mész?
 HARMADIK Levegőzni. *(el)*
 FELESÉG Mondom, hogy olyan idegesek. Most meg hogy levegőzni.
 Megáll az eszem. Mi bajuk lehet?
 FÉRJ Aha.
 FELESÉG Mi mondtál, édesem?
 FÉRJ Ja, semmi... semmi... azt hittem, te mondtál valamit..
 FELESÉG Nem, nem mondtam semmit..
 FÉRJ Akkor jó... Egy kecske meg egy birka szerelembe estek, és a kecske megszült egy borjút, aminek kecskefeje és birkateste van..
 FELESÉG Jézus, Mária!
 FÉRJ Mondom, hogy megkergült a világ...

MÁSODIK NAP

1. jelenet

(Fiú és a Titkár. Fiú öltözködik.)

FIÚ Hagytál elég időt a kettő között?
 TITKÁR Egy órát. Elég?
 FIÚ Hát... elég lehet... lesz időm odaérni a másik helyszínre?
 TITKÁR Ne aggódj, egymás közelébe szerveztem őket.
 FIÚ De nem fogunk összetalálkozni, ugye?
 TITKÁR Annyira azért nem a közelébe.
 FIÚ Hol fogok átöltözni?
 TITKÁR Útközben.
 FIÚ A ruháim?
 TITKÁR Nálam lesznek.
 FIÚ Vettél virágot?
 TITKÁR Egy liliomot meg egy rózsát.
 FIÚ Tökéletes. Bonbon nem kellett volna?
 TITKÁR Rögtön elsőre? Nem. Nem szoktunk.
 FIÚ Jójójó... csak kérdeztem. Kicsit izgulok.
 TITKÁR Gyerekjáték lesz.
 FIÚ Nővérek! Azért ez nehéz lesz!

TITKÁR Fő az óvatosság! Pontos terv kell. Tehát az elsőnél mindenre rá kell bólintani, egyet kell vele érteni, legsűrűbben hajtogatott mondat pontosan így gondolom én is, micsoda véletlen... nekem is éppen ez járt az eszemben! A másiknál a legfontosabb, hogy lázadjál minden ellen, ami köznapi, és mély, erős, széttéphetetlen érzelmekről beszélj egyfolytában. Jegyzed?

FIÚ Jegyzem, jegyzem. Segédmondat?

TITKÁR Hmmm... mondjuk... megőrjítsd a vágy, hogy végre... én az emberek szemében a tüzet keresem először... ésátöbbsi ésátöbbsi... nem kell kikérni a véleményét, de ha elkezd beszélni, bizonyos mondatoknál váratlanul erősen meg kell szorítani a kezét, majd rögtön elengedni...

FIÚ Haha! Ez jó! Zseni vagy, faszikám! Jó leszek így?

TITKÁR Tökéletes!

FIÚ Akkor indulhatunk!

TITKÁR Te, figyelj, anyád már megint nem adott fizetést. Nem tudnál szólni neki?

FIÚ Mondtam, hogy ezzel ne fárassz, beszélj meg vele, én ehhez nem értek...

TITKÁR Nem is azért mondom, hogy te... isten őrizz, csak a barátságunkra való tekintettel... *(Elindulnak.)*

2. jelenet

(Valahol kint.)

ÁRUS Virágot vegyenek! Szép virágot!

FÉRFI Maga a harmadik!

ÁRUS Itt az utolsó lehetőség! Virágot vegyenek! Mit bámul?

FÉRFI Maga a harmadik ember, akivel ma találkozom!

ÁRUS Olcsón adom! Virágot vegyenek! Azt mondja, a harmadik?

FÉRFI Igen...

ÁRUS Szokott maga álmodni?

FÉRFI Gyakran...

(Bejön a Második lány, szétnéz, leül.)

ÁRUS Én már másodszor álmodom, hogy minden elhervad, elszorvad... és nekem az a dolgom, hogy eladjam ezeket a virágokat... valami furcsa kertben szedem őket álmomban... reggelre tele volt a szobám ezekkel... és el kell adnom őket... ezt álmodom... de nekem nem is ez a foglalkozásom... és mégis valami hajt, hogy jöjjenek ki az utcára, és ordibáljanak, hogy virágot vegyenek... már két napja nem mentem be dolgozni... de senki sem kereste...

FÉRFI Senki sem kereste...

(Titkár és a Fiú jön.)

3. jelenet

TITKÁR Ott van. Ő az.

FIÚ Egész csinos.

TITKÁR Ja, nem rossz...

FIÚ Akkor indulok. Huhh, kívánj sok szerencsét!

TITKÁR Phüphüphü...

FIÚ Hülye vagy?! Leköptél!

TITKÁR Na, menj már!

(Észreveszi az Árust meg a Férfit.)

TITKÁR Nem maga az, akitől a virágot vettem?

ÁRUS De igen.

TITKÁR Nem olyan régen még a város másik végén volt.

ÁRUS Hol itt, hol ott.

FÉRFI Én is láttam magát. Maga volt a második.

TITKÁR Milyen második?

FÉRFI Akit ma láttam az utcán...

TITKÁR Maga számolja az embereket?

FÉRFI Nemrég óta. Csak amióta olyan kevesen vannak...

TITKÁR Furcsa szokás...

FÉRFI Nekem mondja...

4. jelenet

(Az Árus, a Férfi meg a Titkár a háttérből figyelik a jelenetet. Az Első lány lehet, hogy a legelső jelenet óta valahol ott van a térben.)

FIÚ Jó estét, hölgyem.

MÁSODIK Jó estét...

FIÚ Ne haragudjon, hogy így ismeretlenül megszólítom, de nem hatra vár ide valakit?

TITKÁR *(a háttérből, de teljesen nyíltan)* Jaj istenem... négyre... négyre...

MÁSODIK Nem. Négyre...

FIÚ Elnézést... arra gondoltam... tehát négyre... Egy urat, akit még nem ismer?

MÁSODIK Igen...

FIÚ Ebben az esetben, engedje meg, hogy átadjam ezt a kis figyelmesség-
get. Én volnék az.

MÁSODIK Maga?

FIÚ Igen. Meglepődött?

52 MÁSODIK Igen... Látszik?

FIÚ Igen. Ha esetleg valami kivetnivalót talál rajtam, nem is zavarnám tovább.

TITKÁR Ügyes...

MÁSODIK Igen... Jaj, dehogy! El ne menjen! Éppen ellenkezőleg! Rosszszabba számítottam.

FIÚ Rosszszabba? Tehát nem vagyok elég jó!

MÁSODIK Nem... Istenem, nem... nem... összevissza beszélek... úgy értem... nagyon is tetszik nekem. Köszönöm a virágot. A lilium a kedvencem.

TITKÁR Hát persze!

ÁRUS Ezt tőlem vette!

FIÚ Sejtettem.

MÁSODIK Hogyan?

FIÚ Semmi... csak azt mondtam, egy ilyen törékeny hölgyhöz csakis egy lilium illik..

MÁSODIK Maga... elnézést, zavarban vagyok...

FIÚ Igen... én is... de mondja, mit akart kérdezni?

MÁSODIK Hogy... maga sok nővel találkozott már?

FIÚ Nem... mostanában nem nagyon szoktam ismerkedni... a szívem mélyén vágyom rá, csak olyan kevés manapság az olyan nő, aki megbízható partnert keres, én meg már ráuntam a folytonos csalódásokra.

TITKÁR Ez a rész a kedvencem... ezt nagyon jól csinálja, és mindig bejön neki...

FÉRFI Ez pofátlanság. Maguk átverik ezt a nőt.

MÁSODIK Milyen érdekes, hogy ezt mondja...

FIÚ Nekem a legfontosabb a kölcsönös megértés, tudja. Az odafigyelés és a kedvesség. Milyen szép...

MÁSODIK Micsoda?

FIÚ Milyen szép a haja... meg a keze... Hogy lehet, hogy nem csábították még el?

MÁSODIK Hát... próbálkoztak...

FIÚ Nem hiszem el, hogy az ölembe csöppent egy ilyen kincs... ne haragudjon, ha elragadtatom magam...

MÁSODIK Dehogy, csak folytassa...

FIÚ Olyan ritkaság az olyan nő, mint maga.

MÁSODIK Miért, milyen vagyok?

FIÚ Érződik magán, hogy igazi nő. Aki melegségre vágyik, akivel nem kell harcokat vívni, aki nem akar több lenni, mint ami...

TITKÁR Ezt egy kicsit félrefogalmazta...

MÁSODIK Nananana. Ezt hogy érti?

TITKÁR Mondtam?!

FIÚ Nem akar több lenni, mint megértő társa egy erős férfinak... aki nem fogja magát bántani... mondja, hogy így van, nem tévedhetek... így kell hogy legyen...

TITKÁR Na, egész jól kijött belőle!

MÁSODIK Így van, igen, így van... *(Fiú megcsókolná a lányt.)* Jaj, istenem... nem gyors ez egy kicsit...

FIÚ De. Én is pontosan ezt gondolom. Ahogy kimondtam, rögtön nekem is ez járt az eszemben... hogy gyors... bocsánat, azt hittem, lehetek őszinte, de akkor visszafogom magam.

MÁSODIK Ne! Nem azért mondtam...

FIÚ Micsoda véletlen... még a félelmeit is pontosan érzem...

MÁSODIK Pedig azokkal még én sem vagyok teljesen tisztában...

FIÚ Megértem... nagyon nehéz szembesülnünk saját magunkkal...

MÁSODIK Néha azt érzem, hogy lemaradtam valamiről. Hogy nem kezdtem el időben élni...

TITKÁR Most jön a lelkizés...

FIÚ Istenem, a számból vette ki a szót! Pont azt akartam mondani, hogy nem bánom, hogy ha udvariatlanul is, de elmondtam, amit érzek. Így elsőre! Higgye el, annyiszor megbántam már, hogy sokszor nem mondtam ki hangosan azokat a gondolatokat, amiket kellett volna, hogy megfogadtam, nem fogok spórolni a szavakkal. Hát mért ne tudja meg maga, hogy tetszik nekem?

MÁSODIK Tényleg tetszem?

FIÚ Nagyon!

MÁSODIK Tegeződhetünk?

FIÚ Jaj, köszönöm! Te! Drága. Kérem a kezedet. Te, te, kincsem! Gyere, gyere közelebb. Úgy, hajtsd a vállamra a fejcskédet!

FÉRFI Ez pofátlanság! Maguk átverik ezt a nőt!

TITKÁR Nézőpont kérdése. Szerintem boldoggá tesszük.

FÉRFI De hazudnak neki!

TITKÁR Igen, mert azt mondjuk, amit hallani akar...

(Második elkezd nevetni.)

FIÚ Mit nevetsz?

MÁSODIK Be kell vallanom valamit.

FIÚ Mondd bátran.

MÁSODIK Forduljon hozzánk bizalommal, és mi segítünk megoldani a problémáját... Nem hittem benne... Erre megjelensz te...

FIÚ És?

MÁSODIK És én hirtelen boldog leszek.
 TITKÁR Na tessék! Látja?
 FÉRFI Sajnos igen... szegény lány...
 TITKÁR Hiiii... elkésünk! *(És elkezd integetni a Fiúnak, hogy jöjjön.)*
 FIÚ *(kibontakozik az ölelésből)* Mikor láthatlak legközelebb?
 MÁSODIK Amikor csak akarod. *(Fiú indul.)* Mi? Most hova mész?
 FIÚ El kell mennem, kedvesem, de hamarosan találkozunk...
 MÁSODIK De hol? A telefonszámom nem kell? Címem? Nevem leg-
 alább?
 FIÚ Most sietnem kell... a közvetítőn keresztül megtalállak... már holnap
 keresni foglak...
 MÁSODIK Azt sem tudom, hogy hívják.

5. jelenet

(Gyorsan öltözik, kapkodás.)
 FIÚ Mi van?
 TITKÁR Késésben vagyunk! Túl sokat enyelegtél.
 FIÚ Mert olyan kis naiv. Úgy élveztem... könnyű lesz, máris éreztem a
 bizsengést-bozsongást... Jézusom...
 TITKÁR Mi az?
 FIÚ Elfelejtettem megkérdezni a nevét.
 TITKÁR Ugyan, majd megnézzük az adatlapon! Itt a rózsá, hajrá! Sok
 sikert!
 FIÚ Várj! A cigaretta?
 TITKÁR A zsebedben!
 FIÚ Kösz!
 FÉRFI Csak nem? Még egy?
 ÁRUS Bizony. A rózsá.
*(Első lány ül a padon, és dobányzik. Végig ott ült. A Második pedig nem megy
 ki a színről.)*
 FIÚ Ezt neked hoztam.
 ELSŐ Ki maga?
 FIÚ Leülhetek?
 ELSŐ Bocs, de várok valakit.
 FIÚ Tudom. Azért kérdezem, hogy leülhetek-e?
 ELSŐ Nem szép dolog megvárakoztatni egy nőt. Én értem ide előbb.
 FIÚ Tévedsz. Azóta figyellek, hogy bejöttél.
 ELSŐ És miért nem jöttél ide?

FIÚ Mert néztelek.

ELSŐ Ócska szöveg. Most mért hallgatsz?

FIÚ Az előbb az volt a baj, hogy beszéltem.

ELSŐ Mert hülyeségeket mondtál! Engem nem versz át. Figyeltelek, néztelek! Ugyan... elkéstél és kész!

FIÚ Igen, elkéstem! És? Te még soha nem késtél el sehonnan? Dohányzol?

ELSŐ *(elkezdi nevetni)* Dehogynem...

FIÚ Akkor meg?

ELSŐ És nálad ez hogy van?

FIÚ Mi?

ELSŐ A késés.

FIÚ Mert?

ELSŐ Mert nálam úgy van, hogy egyszerűen nincs időérzésem... nekem öt perc olyan, mintha hét lenne, tíz perc az egy félórának tűnik, és akármikor ránézek az órára, mindig a saját belső időmet látom rajta, és így mindig csak akkor jövök rá, hogy elkéstem valahonnan, amikor már odaértem.

FIÚ Ez tetszik.

ELSŐ Mi?

FIÚ Hogy ilyen szélesen gesztikulálsz. Nem bírom a kimért nőket.

ELSŐ Hát én nem vagyok az.

FIÚ Látszik.

ELSŐ Sok nővel volt már dolgod?

FIÚ Sokkal.

ELSŐ És?

FIÚ És egyet sem találtam, aki igazán érdekelt volna... savanyú volt mindegyik... én keresek valamit, nem is tudom, hogy mondjam, ezt mindenki félreérti... valami olyan belső tüzet...

ELSŐ Szenvedélyt...

FIÚ Nem is igazán szenvedélyt, hanem... huh, ez nagyon bonyolult...

ELSŐ Azt hiszem, értelek.

FIÚ Tényleg? Pedig úgy érzem, belegabalyodtam... na... szóval a posványtságot nem bírom... és én a szerelmet sem úgy képzelem, hogy szépen, csendben élledgelünk egymás mellett, hanem, szóval, érted... szerintem minden kapcsolatban kell hogy legyen valami...

ELSŐ Dinamika.

FIÚ Nem is igazán dinamika, hanem erő... ami összetartja az embereket.

ELSŐ Igen, igen, és... és... szerintem a szerelem nem alakulhat át megértő szeretetté, mert az akkor már egy lagymatag változata a forrongásnak, és az úgy már nem az igazi.

FIÚ Nem biztos, hogy így van, de értem, hogy mire gondolsz! A tűzre.
 ELSŐ Igen. Pontosan.
 FIÚ Meg a vágyra.
 ELSŐ Ha az nincs, azt én rögtön megérezem.
 FIÚ Megérezed?!

ELSŐ Megérezem... rögtön...

FIÚ Akkor te nagyon veszélyes vagy...

ELSŐ Hát... mondták már mások is...

FIÚ Ez érdekes...

ELSŐ Micsoda?

FIÚ Nem vártam sokat ettől a találkozótól, de te valahogy... nem is tudom... veled valahogy...

ELSŐ Feljössz hozzám?

FIÚ Csss... lassan... ez az én dolgom... *(Indul.)*

ELSŐ Most hova mész?

FIÚ Sietek...

ELSŐ Találkozunk még?

FIÚ Azt hiszem, érdemes lenne...

ELSŐ De nem kell a telefonszámom? A címem? Valami?

FIÚ Megtalállak...

ELSŐ Kösz a rózsát... ez a kedvencem...

FIÚ Hát persze...

6. jelenet

TITKÁR Nos?

FIÚ Elfáradtam.

TITKÁR Nem csodálom. Siker?

FIÚ Az.

TITKÁR Hát akkor?

FIÚ Nem tudom... nem tudom... valami nincs rendben...

TITKÁR Na ezt még nem hallottam tőled... Miért, mások mint a többi?

FIÚ Nem... de valahogy... nem értem... mindegy, hogy mit mondok, ezek ugranak, rögtön... Olyan érzésem volt, mintha közben nézne valaki... a másik... vagy nem is tudom... Egyik sem kérdezett rólam semmit. Még csak hazudnom sem kellett. Valójában nem is voltak kíváncsiak rám. Szégyelltem magam közben...

TITKÁR Aha. Szóval ez a baj...

FIÚ Ezeknek mindegy, hogy mit mondok?

TITKÁR Ez eddig is így volt.

FIÚ Még az is megfordult a fejemben, hogy talán ők néznek hülyének engem... hogy mindent tudnak rólam, és titokban kiröhögnek, hogy megjátszom magam... még a virágokat is eltaláltam...

TITKÁR Pardon... azokat én vettem...

FIÚ Pláne. Pedig te nem is értesz a nőkhöz...

TITKÁR Vak tyúk is talál...

FIÚ Ha keres... Tényleg... átpasszolom az egyiket neked...

TITKÁR Nem nem... én megrögzött agglegény vagyok...

FIÚ Igen tudom... a te tökéletességedhez nem ér fel senki, így kár is próbálkozni...

TITKÁR Bizony...

FIÚ De azért mégis...

TITKÁR Majd meglátjuk! Talán... egyszer...

7. jelenet

FÉRFI Ne haragudjon, kisasszony, de magát átverik.

ÁRUS Bizony.

ELSŐ Ki maga?

FÉRFI Az mindegy. A lényeg, hogy magát becsapják.

ELSŐ Ki csap be?

FÉRFI Az a férfi, akivel az előbb beszélt.

ÁRUS Bizony.

ELSŐ Hazudnak!

FÉRFI Mi nem. Ő.

ELSŐ És miért csapna be? Most találkoztam vele először! Még nem is ismerem.

FÉRFI Azt én nem tudom, de itt valami nincs rendben. Csak szólok.

ELSŐ Magának mi köze hozzá?

FÉRFI Semmi. Csak gondoltam, jobb megelőzni a bajt.

ÁRUS Bizony.

ELSŐ Maga meg ne krákogjon!

ÁRUS Bocsánat.

ELSŐ Nem maga árult virágokat tegnap?

ÁRUS Az lehetséges, kérem... már egy ideje virágokat árulok, fogalmam sincs miért... már kezdődik is... jaj, ne... már jön... vi... *(nyelni vissza)* virágokat vegyenek! Itt az utolsó lehetőség! Virágot vegyenek! Ne haragudjanak... virágot vegyenek... bocsánat... *(el)*

58 ELSŐ Ennek meg mi baja?

FÉRFI Azt mondja, furcsa álmot lát éjszakánként, és reggel virágokkal van tele a szobája, amit muszáj eladnia, mert különben baj lesz...

ELSŐ Különös.

FÉRFI Maga az ötödik.

ELSŐ Micsoda?

FÉRFI Maga az ötödik ember, akivel ma találkoztam...

ELSŐ Van cigarettája?

FÉRFI Sajnálom, nem dohányzom.

ELSŐ Gondolhattam volna... na... van itt még néhány szál... Tüze sincs?

FÉRFI Nincs.

ELSŐ Szóval maga tud valamit...

FÉRFI Hát ezt így nem merném állítani...

ELSŐ Úgy értem, arról a férfiről, akivel az előbb beszélgettem.

FÉRFI Nem tudok én róla semmit.

ELSŐ Akkor meg mit avatkozik bele az ügyeimbe?

FÉRFI Én csak gondoltam, jobb, ha tudja, hogy annak a férfinak nem tisztességesek a szándékai!

ELSŐ Mért, kinek azok...

FÉRFI Én tényleg nem szoktam szóba elegyedni senkivel sem, de magát megsajnáltam...

ELSŐ Megsajnálta? Maga? Engem? Mondja, miért rontja el az egyetlen jó napomat? Fogalma sincs róla, hogy mit csinált most velem... Miért rontja el az egyetlen jó napomat? Hogy gondolja, hogy idepofátlankodik, és beleugat az életembe? Én jól éreztem magam... végre... és... miért csinálta ezt? Olyan jó volt egy kicsit hinni benne, hogy most máshogy lesz... alig múlt el pár perc... már csak ennyi jut nekem... pár perc... legalább egy napot hagyott volna...

FÉRFI Ne haragudjon, én nem akartam megbántani... csak láttam valamit, és gondoltam... elmondom... de már megbántam... az emberek nem akarják meghallani a dolgokat... bocsánat... én nem is zavarom tovább...

ELSŐ Most meg hova megy?

FÉRFI Ne menjek? Én kérem, már tényleg nem tudom, mit csináljak...

ELSŐ Fogja be a száját...

FÉRFI Jó, kérem, ezt megtehetem...

HARMADIK NAP

1. jelenet

FÉRJ Mikor jönnek a lányok?

FELESÉG Mindjárt itt lesznek...

FÉRJ De hol vannak...

FELESÉG Nem tudom... levegőznek... vásárolnak... mit tudom én... fel vannak bolydulva... egyfolytában csicseregnek...

FÉRJ Az a dolguk... csak csacsogjanak... apuci kicsi lányai...

FELESÉG Nem! Nem! Nem és nem! Hagyd ezt abba! És vedd ki végre az újságból a fejedet, és nagyon figyelj arra, amit most mondok! Valami nincs rendben. Elment a házunkból a szeretet. Már nem figyelünk oda a másokra. Látszat együttélésben tengődünk. Fogalmam sincs, hogy mire gondolsz. Ha gondolsz egyáltalán valamire. Felneveltük ugyan a lányokat, de hogyan? Nem beszélgetnek velünk. És mi sem szólunk egymáshoz. Napokig nem kérdezed meg, hogy vagyok. Én sem törődöm veled. Mégis úgy teszünk, mintha minden rendben volna. Ez nekem fáj, érted, fáj, és és nekem ebből elegendem van, érted?

FÉRJ Aha. Te most kiről beszélsz, édesem?

FELESÉG Tessék?

FÉRJ Azt kérdeztem, mondtál valamit?

FELESÉG Nem emlékszem... mikor?

FÉRJ Az előbb... mintha kérdeztél volna tőlem valamit...

FELESÉG Nem hinném... biztos nem volt fontos, édesem...

(Második és Harmadik lány be.)

HARMADIK Sziasztok!

MÁSODIK Szerelmes vagyok! Szerelmes vagyok! Szerelmes vagyok!

HARMADIK Ne is figyeljetelek oda, meg van bolondulva!

MÁSODIK Igen, és olyan boldog vagyok!

HARMADIK Na, mondjad már!

FELESÉG Édesem, hazajöttek a lányok!

FÉRJ Igen, hallom... apuci csöppsegei.

MÁSODIK Magas, szőke... kék szemű... és rettenetesen udvarias... lili-omot kaptam tőle...

HARMADIK Az a kedvenced!

MÁSODIK Igen, és elsőre eltalálta! Nincsenek véletlenek! Ez egy jel!

Ugye ez egy jel? Mondjátok már, hogy ez egy jel!

60 HARMADIK Ez jel! Ez jel!

MÁSODIK És olyan ... olyan férfias volt, ... áh, azt hittem, felzabálom...
Mondjatok már valamit! Na... ugye nem rontottam el semmit? Na...
És megcsókolta a kezemet... és olyan romantikus volt...

HARMADIK És hogy hívják?

MÁSODIK Ja, azt nem tudom...

HARMADIK Hogyhogy? Nem mutatkozott be?

MÁSODIK Nem... valahogy máshogy alakult...

HARMADIK Hogy alakulhatott másképp... ha két ember megismerkedik, az első, hogy bemutatkoznak, nem?

MÁSODIK Ebből is látszik, hogy ez nem egy szokványos pasas.

FÉRJ Mit mondtál kislányom?

MÁSODIK Semmit, apa... csak olvass tovább...

HARMADIK És most mi lesz?

MÁSODIK Nem tudom. Meg fog keresni... biztos... Teljesen bezsongtam... Ááááá!

FÉRJ Van valami baj, kislányom?

MÁSODIK Semmi, semmi... csak annyira boldog vagyok, annyira boldog...

HARMADIK De jó neked...

MÁSODIK Te kis buta! Te nem akartad! Látod, bekövetkezett a csoda!
Menj el hozzá te is, még nem késő...

HARMADIK Áhhh nem... én mást akarok...

MÁSODIK Akkor savanyodj be! (*Harmadik el.*) Most hova mégysz? Ne haragudj, nem úgy gondoltam! Mit kell rögtön megsértődni?

MÁSODIK Anya...

FELESÉG Tessék.

MÁSODIK Ugye, te boldog vagy?

FELESÉG Hát hogyne, kislányom.

MÁSODIK Anya, hallottad, mit kérdeztem?

FELESÉG Persze, kislányom...

MÁSODIK És őszintén válaszoltál?

FELESÉG Hogyne. Mi ketten apáddal nagyon boldogok vagyunk. Ugye, édesem?

FÉRJ Aha.

MÁSODIK Hát persze, anya. Szeretlek benneteket.

FELESÉG Most meg hova mész?

MÁSODIK Levegőzni.

FELESÉG De idegesek... de idegesek ezek az én gyerekeim.

FÉRJ Az előbb kérdeztél valamit, édesem?

FELESÉG Nem tudom... nem emlékszem...

FÉRJ Mert mintha hallottam volna valamit...
FELESÉG Képzeld. Én nem mondtam semmit.
FÉRJ Nem?
FELESÉG Nem.
FÉRJ Akkor jó.

2. jelenet

(Szomszéd Fiú lakása.)

HARMADIK Szia.
SZOMSZÉD Szia! Ne gyere be! Még nem lehet!
HARMADIK Ugyan, ne hülyéskedj már, itt laksz fölöttünk egy éve, és még nem voltam nálad.
SZOMSZÉD Most se lehet.
HARMADIK Engedj be! Hallod? Azonnal engedj be!
SZOMSZÉD Mi van veled? Valami baj van?
HARMADIK Igen. Én is ezt akarom tudni. Valami baj van?
SZOMSZÉD Hogy érted ezt?
HARMADIK Valami baj van velem?
SZOMSZÉD Nincs... nem értelek... olyan furcsa vagy...
HARMADIK Furcsa... ha nem tudtok mit mondani, azt mondjátok, furcsa... Azt akarod mondani, hogy most legalább vagyok valamilyen?
SZOMSZÉD Micsoda? Te reszketsz... kérsz valamit? Hozzak vizet?
HARMADIK Ne hozzál vizet! Mi bajod van velem?
SZOMSZÉD Semmi az égvilágon...
HARMADIK Akkor miért nem hívsz meg soha egy kávéra, miért nem jössz el velem moziba, miért nem udvarolsz nekem? Mondd meg, hogy miért nem udvarolsz nekem? Annyira csúnya vagyok?
SZOMSZÉD Dehogyan... te gyönyörű vagy...
HARMADIK Unalmas vagyok?
SZOMSZÉD Nem. Nagyon szeretek veled lenni...
HARMADIK Akkor meg mi a bajod? Nem veszed észre, hogy mióta megismertelek, arra várok, hogy csinálj valamit, hogy nézz rám úgy, mint egy nőre, hogy közeledj hozzám! Most mit hallgatsz? De te csak a lakás meg a biztos jövő... meg a hasonló baromságok... mindenki kiröhög a hátad mögött, hogy csak a spórolással meg a pénzzel vagy elfoglalva... tényleg nem vetted észre, hogy én mit akarok tőled? Már nem tudom hogy mutatni... Válaszolj már, a szentségit!
SZOMSZÉD De. Észrevettem.
HARMADIK És?

SZOMSZÉD És semmi... gondoltam, szépen, lassan, hogy előbb legyen meg minden.

HARMADIK Hogyan?

SZOMSZÉD Hát hogy legyen időd meggondolni... hogy hogy is legyen...

HARMADIK Mit kell meggondolni? Nem lehet csak úgy egyszerűen belevágni, és jól érezni magunkat?

SZOMSZÉD Nem lehet.

HARMADIK De miért? Nem tetszem neked?

SZOMSZÉD De tetszel.

HARMADIK Akkor?

SZOMSZÉD Kiszámíthatóság kell... hogy biztosan tudjuk... jövőre előléptetnek, fizetésemelés, miegymás, és akkor lassan elkezdhetünk gondolkodni, nem?!

HARMADIK Mikor voltál utoljára szabadságon?

SZOMSZÉD Nem tudom, nem is fontos, dolgozni kell... dolgozni, csak az visz előre...

HARMADIK Mennyire félreismertelek.

SZOMSZÉD Mindig megyek, mindig ott vagyok, tudod, hogy számíthatasz rám... mi kell még... nem?

(A lány elkezd nevetni.)

HARMADIK Valami kis szenvedély...

SZOMSZÉD De hát tudod, hogy...

HARMADIK Na, nincs semmi baj... azért szeretlek. Kedves fiú vagy te...

SZOMSZÉD Én meg azt hittem, hogy tudod, mindent neked... és érted... és ha összejön...

HARMADIK Hát nem. Te mindent magadért...

3. jelenet

VÁLLALKOZÓ Halló? Igen? Miben segíthetek? Nem... sajnálom, nem veszünk fel több ügyfelet! Úgy kérem, hogy ez is a megbízhatóságunk jele. Csak annyi ügyfelet fogadunk, amennyit el tudunk látni. Kérem. Viszonthallásra.

TITKÁR Mi van, még egy jelentkező?

VÁLLALKOZÓ Mióta ezekkel a nővérekkel találkoztam, valami megváltozott. Egyre több hívás érkezik... Kár, hogy a fiam nem bírja... tényleg, mi baja van? Olyan lehangolt!

TITKÁR Szegénykém depressziós.

FIÚ Hallok ám mindent.

TITKÁR Rossz jel. Fölébredt, pedig még nincs is dél.

FIÚ Nem vagyok depressziós, csak csalódott.

VÁLLALKOZÓ Annyira jól megy minden, nem értem, mit elégedetlenkedsz.

FIÚ Rájöttem valamire. Hirtelen elkezdtem gondolkodni, és ettől kitisztult minden. Én nem is tudom, hogyan vehettem részt ebben. Rongy ember vagyok. És te is.

VÁLLALKOZÓ Én nem vagyok hibás! Segíték az embereknek. Forduljon hozzánk bizalommal, mi segítünk minden baján... én jó vagyok...

FIÚ Belőlem élsz!

VÁLLALKOZÓ Nem igaz! Az én cégem az én művem, te csak egy alkalmazott vagy!

FIÚ Igen? Akkor találj helyettem mást!

TITKÁR És helyettem is.

VÁLLALKOZÓ Na... fiúk, higgadjunk le, beszéljük meg... szóval, mi a baj?

FIÚ Nem én kellek nekik. Nem kellek senkinek. Hanem az, amit elképzelnek. De az nem én vagyok.

TITKÁR Nekem csak az a bajom, hogy még mindig nem kaptam...

VÁLLALKOZÓ Kuss. Folytasd...

FIÚ A legutóbb a nevemet sem kérdezték meg. Egyik sem.

VÁLLALKOZÓ A nővérek?

FIÚ Igen.

VÁLLALKOZÓ Fogalmam sincs, mi történik itt. De nagyon nem tetszik. Nyugodj meg, ma találkozol velük, úgymint csak két randevúra szólt az előleg, aztán tőlem kidobhatod őket.

FIÚ De nem akarom! Nem érted? Mit csinállok én? Mit műveltem az életemmel? Nőket teszek boldogtalanná... máshoz nem értek... bocsánatot kell kérnem tőlük...

VÁLLALKOZÓ Ki vagy rúgva.

FIÚ Micsoda?

VÁLLALKOZÓ Ki vagy rúgva. Ebben a szakmában szigorú szabályok vannak. Be kell őket tartani. Önös érdekek nem vezérelhetnek, és nem bonyolíthatasz üzletet a saját úri kedved szerint. Itt komoly pénzekről van szó, gyerelem. Ez nem játék. Lemondani mind a kettőt.

FIÚ Nem, most már nem! Csak ezt még engedd meg! Nem fogok belerondítani az üzletedbe, de ezt muszáj megtennem...

VÁLLALKOZÓ De mit?

FIÚ Be kell vallanom, hogy egy szemétláda vagyok. Akkor könnyebb lesz...

VÁLLALKOZÓ Hát ha olyan nagyon szeretnéd... Aprópó, a molett sző-
ke keresett. Mára ígérted neki.

FIÚ Mondd le! Majd kárpótolom! És ne vegyetek fel több ügyfelet!

(El. Belép a Harmadik lány.)

HARMADIK Jó napot.

VÁLLALKOZÓ Áááá... maga az?

HARMADIK Keressen nekem egy férfit.

VÁLLALKOZÓ Elnézést hölgyem, de nincs elég szabad kapacitás, túl
sok a nő, kevés a férfi, és azok is már mind foglaltak, jelenleg nem
tudok segíteni...

HARMADIK Azt mondtam, keressen nekem egy férfit, de azonnal!

VÁLLALKOZÓ Nyugodjon meg, kisasszony!

HARMADIK Engem ne nyugtatgasson, hanem csinálja, amit mondok!

VÁLLALKOZÓ Kisasszony, kivezettetem.

HARMADIK Hallotta? Segítsen, kérem! Nem vagyok nagyigényű... ké-
rem szépen... én nem bírom tovább egyedül...

VÁLLALKOZÓ Jól van, nyugodjon meg...

HARMADIK *(lehiggadva)* Engedjen el. Szóval nem. Rendben van. Vi-
szontlátásra. Elnézést az alkalmatlankodásért.

VÁLLALKOZÓ Tyűha.

TITKÁR Elment?

VÁLLALKOZÓ El.

TITKÁR Ki volt ez?

VÁLLALKOZÓ A harmadik.

4. jelenet

(Esik az eső. Nők kint. Talán a padon.)

MÁSODIK Szia.

ELSŐ Szia.

MÁSODIK Mi van, rossz kedved van?

ELSŐ Igen.

MÁSODIK Elmondod?

ELSŐ Nem tartozik rád.

MÁSODIK Bocsánat... Talán tudok segíteni.

ELSŐ Nem tudsz.

MÁSODIK Nem megyünk el valahova?

ELSŐ Nekem jó itt.

MÁSODIK De esik.

ELSŐ Engem nem zavar. Elmehetsz.

MÁSODIK De furcsa vagy.

ELSŐ Furcsa?

MÁSODIK Olyan más, mint eddig...

(Árus jön, most esernyőkkel.)

ÁRUS Esernyőt vegyenek! Színes, szép esernyőket! Olcsón adom! Sárga, piros, kék, fekete! Esernyőt vegyenek!

ELSŐ Nem kérünk.

ÁRUS Nagyon szépen kérem, vegyenek tőlem esernyőt. Szánjanak meg, és vásároljanak. Szükségük lehet rá. Kérem szépen.

ELSŐ Nem kell...

ÁRUS Nagy vihar lesz... esik az eső...

ELSŐ Nem baj.

ÁRUS Eláznak.

ELSŐ El.

MÁSODIK Maga is csuromvíz. Miért nem nyit ki egyet?

ÁRUS Nekem nem lehet... én csak árulom... szép, színes esernyőket... Leülhetek?

MÁSODIK Igen.

ELSŐ Órák óta itt ülök. Reggel bementem dolgozni. Nem volt ott senki. Vártam egy kicsit. Aztán elkezdtem telefonálni. Senki nem vette fel. És akkor kezdődött. Megéreztem, hogy egyedül vagyok. Már máskor is éreztem ezt, de csak legyintettem. Belémhasított a magány. És azt is megéreztem, hogy nekem semmi nem sikerül. Valójában egy romhalmaz az életem. A barátaim nem érdekelnek, a családom hidegen hagy, a szüleimet lenézem... azt sem tudom, mi van velük... a munkám kö-zömbös lett... Üres, üres, üres az egész... Nevetségesnek tartasz...

MÁSODIK Ezt én nem mondtam.

ELSŐ De gondoltad.

MÁSODIK Mindenkinek vannak morcosabb pillanatai...

ELSŐ És te ezt is elfogadod, mi? Jó ez is, mi? Kell ez is, ugye? Te mindig a dolgok jó oldalát nézed, ugye? Mindegy neked, csak legyen valahogy...?

MÁSODIK És az a férfi?

ELSŐ Milyen férfi?

MÁSODIK Akivel találkozta.

ELSŐ Egy vicc. Nem old meg semmit. Állítólag átvert. Egy másik nővel látták. De nem fontos.

ÁRUS Bizony.

MÁSODIK Ki látta?

66 ÁRUS Én. Meg még valaki. Magával láttuk.

MÁSODIK Tessék?

ELSŐ *(röhög)* „Forduljon hozzánk bizalommal, mi minden baján segítünk.”

MÁSODIK Nem... az nem lehet...

ELSŐ *(röhög)* Jól bedöltél...

MÁSODIK Hagyd abba! Hagyd abba! Az a férfi nem lehet az! Rosszul látták!

ÁRUS Nem. Ő az.

ELSŐ *(röhög)*

MÁSODIK Jó, utánajárok a dolognak.

ELSŐ Minek?

MÁSODIK Mert... mert...

ELSŐ Nem mindegy? Most, vagy később?

MÁSODIK Kudarc... kudarc... kudarc... én nem akarok így élni... öreg vagyok... lötyted a bőröm... őszülök... hiányzik három fogam... és tartom magam... mindennap kifestem a szemem, a szám, magamra rajzolom a tökéletes mosolyt, bájos vagyok és kedves... mindenkivel... rendes... én szeretem az embereket... és az emberek is szeretnek engem... szeretem a munkám... kiegyensúlyozott vagyok... türelmes... És mégis olyan nap, hogy ne kérdezném meg magamtól, hogy hol rontottam el... Hol rontottam el? Én már annyira beleéltem magam... hogy valami megváltozik, és jobb lesz...

ÁRUS Zsebkendőt vegyenek... zsebkendőt vegyenek... háromrétegű... ilatosított zsebkendőt... Egyik reggel csörgött az óra, és én felkeltem, ahogy szoktam, és tudtam, hogy ettől a pillanattól fogva megváltozott az életem. Én, tudják, vezető állásban dolgoztam egy jólmenő banknál, és már néhány napja virágokat, esernyőket, zsebkendőket árulok, mint egy kofa... éppen, ami kell... amire szükségük van az embereknek... minden este álmodom... és reggel... ez a legfurcsább... ott van a szobámban, amit aznap el kell adnom... senki nem keres... senkinek sem tűnt fel, hogy nem vagyok... és én nem értem, hogy mi történik velem... esernyőt vegyenek... esernyőt vegyenek... *(Ki)*

(Harmadik be, ő is leül, a három lány megint együtt, mint az elején. Nagy szünetek.)

HARMADIK Sehol senki... mintha kicserélték volna a világot... csönd és nyugalom mindenütt...

(Szünet)

ELSŐ Csak bent nincs csönd...

MÁSODIK ...sem nyugalom...

(Szünet)

HARMADIK Elrontottunk valamit?

ELSŐ Nem hinném.

MÁSODIK De. Biztosan...

(Szünet)

HARMADIK Nem baj... majd minden jó lesz, és minden szép lesz... és mindannyian boldogok leszünk... és nem lesz magány... és semmi sem fog fájni... és örülni fogunk... és nagyon jó lesz nekünk, nagyon jó lesz nekünk... Nem lehet másképp. Az embernek boldognak kell lenni.

5. jelenet

(Esik az eső. Férfiak.)

TITKÁR Biztos, hogy ezt akarod?

FIÚ Biztos.

TITKÁR Jól meggondoltad?

FIÚ Igen. Nem... csak azt tudom, hogy tisztázni akarok mindent.

TITKÁR De mit?

FIÚ Magamat! Nem érted? Magamat akarom tisztázni... Becsaptam rengeteg embert, átgazoltam mindenkin... soha senki iránt nem éreztem semmit... egy szemétláda voltam évekig... És nem tudom, hogy kinek kellek... ha kellek valakinek egyáltalán...

TITKÁR De mért pont most? Miért most?

FIÚ Nem mindegy, hogy mikor?

TITKÁR De mi az oka?

FIÚ Az, hogy már nem tudok a tükörbe nézni.

TITKÁR Ennyi?

FIÚ Kell ennél több?

TITKÁR De mi köze ennek bármihez is?

FIÚ Semmi... nekem van közöm magamhoz... egyszer csak megéreztem, hogy nem jó úton vagyok... mert egy tárgynak éreztem magam... egy élvezeti cikknek... Áááá, itt is vannak az én angyalaim!

ELSŐ Szia!

MÁSODIK Szia!

FIÚ Hát akkor... belevágok... meg sem lepődtök?

MÁSODIK Tudunk mindent.

FIÚ Mindent?

MÁSODIK Igen.

68 FIÚ *(fejével az Első lány felé int)* Azt is, hogy vele is?

MÁSODIK Bizony.

ELSŐ *(mindenféle vád nélkül, egyszerűen)* Te pofátlan!

MÁSODIK Igen.

ELSŐ Szemétláda!

MÁSODIK Az.

ELSŐ Hogy tehetted ezt?

FIÚ Nem tudom.

ELSŐ Nem velünk. Magaddal.

FIÚ Most már mindegy. Harag?

ELSŐ Az nincs.

FIÚ Köszönöm.

MÁSODIK Most már jobb?

FIÚ Jobb. Sokkal jobb... *(el)*

(Titkár döbbenten áll, és nem ért semmit.)

MÁSODIK Elment?

ELSŐ El.

MÁSODIK Akkor kezdődik minden előről.

ELSŐ Én már nem akarok semmit. Ráuntam...

MÁSODIK Én is belefáradtam...

TITKÁR Forduljon hozzánk bizalommal... mi segítünk minden baján...

én csináltam meg ezt az embert... és most elmegy... az árnyékában
éltem... soha semmit nem tudott magától elvégezni... a kávéját is én
főztem meg... csodáltam... csodáltam a könnyedségét... a közvetlenségét... az összes trükköt tőlem tanulta... hogy lehet ügyeskedni... mert
én nem mertem soha... én nem mertem soha semmit... egy gyáva féreg
vagyok... a legjobb barátom... itt hagyott a legjobb barátom...

6. jelenet

VÁLLALKOZÓ *(be)* Hol a fiam?

TITKÁR Elment.

VÁLLALKOZÓ *(lányoknak)* Maguk miatt van az egész...

MÁSODIK Mi nem tehetünk semmiről...

FÉRFI *(be)* Itt hatan vannak... a hetedik meg elrohant... de többet ma sem láttam...

TITKÁR Mit beszél?

FÉRFI A hetedik elrohant... pedig meg van írva nem azé, aki fut...

(Árus be, de most nincs nála semmi.)

ÁRUS Vegyenek... bocsanat... kezdődik... vegyenek... elnézést...

FÉRFI Mit?

ÁRUS *(ökrődik)* Vegyenek... *(nem érteni)* vegyenek... elnézést... nem tudom kimondani... *(ökrődik)*

VÁLLALKOZÓ *(halkan)* Segítsenek.

MÁSODIK Nem tudunk. Mindig ezt csinálja.

VÁLLALKOZÓ Rajtam segítsenek... Én jót akartam. Mindig jót akartam. Én jó ember vagyok. Nem bántottam senkit... én nem akarok magamra maradni... hol a fiam?

TITKÁR Majd visszajön, jöjjön, menjünk.

VÁLLALKOZÓ Hova?

TITKÁR Haza...

VÁLLALKOZÓ Nem megyek... visszajön?

TITKÁR Miért ne jönne vissza?

VÁLLALKOZÓ Várni kell. Mindig csak várni kell. Egész életemben vártam. Pedig én jó ember vagyok. Nem ezt érdemeltem... nem ezt érdemeltem... hova megyünk?

TITKÁR Haza...

VÁLLALKOZÓ Nem emlékszem...

TITKÁR Nem baj... nem baj... menjünk...

FÉRFI *(végig gondolataiba merülten)* Nagyon kevesen vagyunk... egyre kevesebben vagyunk... egy, kettő, három... meg kettő elment... meg egyet még az előbb láttam... de úgy cserélődnek, hogy nem tudom őket követni... megyek, megszámolom a többit...

7. jelenet

(Elkészült a torta, Feleség meggyújtja rajta a gyertyát, és valamit halkan dúdol. Férj újságot olvas. A párbeszéd nagyon nyugodt hangnemben, szinte mosolygósan zajlik.)

FELESÉG Boldog harmincötödik házassági évfordulót.

FÉRJ Neked is, édesem.

FELESÉG Azt hiszem, már nem szeretlek.

FÉRJ Tudom.

FELESÉG Sőt, azt hiszem, már nagyon régóta nem szeretlek.

FÉRJ Ezt is tudom.

FELESÉG Akkor miért nem tettél ellene soha semmit?

FÉRJ Mit tehettem volna?

FELESÉG Bármit.

FÉRJ Az nagyon kevés.

70 FELESÉG Kérsz egy kis tortát?

FÉRJ Igen.
 FELESÉG A csokoládés vagy a mogyorós részéből?
 FÉRJ A csokoládésból.
 FELESÉG Pezsgőt?
 FÉRJ Kérek.
 FELESÉG Hát akkor...
 FÉRJ Hát akkor...
 FELESÉG Boldog házassági évfordulót!
 FÉRJ Boldog házassági évfordulót!
(Koccintanak.)
 FÉRJ A lányok? Nem jönnek?
 FELESÉG Nem. Nem hiszem...
 FÉRJ Hol vannak?
 FELESÉG Nem tudom. Töröld meg a szádat.
(Kopogás, Szomszéd fiú be.)
 FELESÉG Gyere, gyere csak...
 SZOMSZÉD Jó napot... Búcsúzni jöttem...
 FELESÉG Hova mész?
 SZOMSZÉD Elutazom...
 FELESÉG Ekkora bőrrönddel hova mész?
 SZOMSZÉD Messzire... pár hónapra... tegnap este kiadtam a lakást...
 jutányos áron... utazgatok egy kicsit, világot látok, hát addig menjen az
 ember, míg fiatal, nem? Aztán jön a család, a gyerek, másra kell a pénz,
 nem? No... szóval hogy én elmegyek... majd jelentkezem... csak sze-
 rettem volna, ha tudják... mégiscsak szomszédok volnánk, nem? Hogy
 néha nézzenek rá a lakásra... ilyesmi... Lányok?
 FELESÉG Nincsenek itthon.
 SZOMSZÉD Üdvözlöm őket is...
 FELESÉG Átadjuk... okvetlenül átadjuk...
 SZOMSZÉD Hát akkor... viszlát... *(el)*
 FELESÉG Viszlát... Hát ez meg hova mehet?
 FÉRJ Kicsoda?
 FELESÉG A szomszéd gyerek...
 FÉRJ Nagy hóhányó az.
 FELESÉG Honnan tudod. Évek óta nem nézel fel az újságodból.
 FÉRJ Összetörte a kicsi szívét.
 FELESÉG Ugyan, miket beszélsz?
 FÉRJ Mondom neked, édesem, az a lány belészeretett. Látom, amit
 látok.

FELESÉG Már évek óta nem beszélgettünk.
FÉRJ Ennek is megvan az oka.
FELESÉG Micsoda, édesem.
FÉRJ Tudod te azt...
FELESÉG Mit édesem?
FÉRJ Szóltál?
FELESÉG Nem, nem hinném... nem emlékszem...
FÉRJ Aha... micsoda borzalmak vannak... most meg hogy egy fiú megölte
a saját apját... katasztrófa.

ÖTÖDIK NAP

1. jelenet

VÁLLALKOZÓ Na, van valami hír?
TITKÁR Nincs semmi... eltűnt.
VÁLLALKOZÓ De hogy vesztetted el szem elől?
TITKÁR Úgy, hogy elrohant. Mint aki megbolondult.
VÁLLALKOZÓ Kikészítették a nők. Az én hibám. És engem is itt hagyott. El sem búcsúzott.
TITKÁR Tőlem se.
VÁLLALKOZÓ De én az anyja vagyok!
TITKÁR Jutott volna előbb eszébe! Most mit csinál?
VÁLLALKOZÓ Pakolok.
TITKÁR És hova megy?
VÁLLALKOZÓ El innen. Elég volt.
TITKÁR És a fizetésem?
VÁLLALKOZÓ Ez a kóceráj elég lesz?
TITKÁR Mi? Ez?
VÁLLALKOZÓ Ez hát.
TITKÁR Édes jó Krisztusom, de még mennyire! Úgy felvirágoztatom, hogy ha visszajön, rá se fog ismerni!
VÁLLALKOZÓ Adja ég, fiam. De nem hinném, hogy visszajövök.
TITKÁR Annyira messzire megy?
VÁLLALKOZÓ Annyira.
TITKÁR Hát akkor... viszlát, asszonyom.
VÁLLALKOZÓ Viszlát, fiam.

2. jelenet

FELESÉG Édesem...

FÉRJ Igen? Mondtál valamit?

FELESÉG Most akarok.

FÉRJ Mit, édesem?

FELESÉG Mondani neked valamit.

(Szünet)

FÉRJ Mondjad...

FELESÉG Figyelsz rám?

FÉRJ Tudod, hogy mindig figyelek...

FELESÉG Én most elmegyek.

FÉRJ Jó.

(Szünet)

FELESÉG Hallottad, amit mondtam?

FÉRJ Szóltál valamit?

FELESÉG Nem hiszem, nem emlékszem...

(Szünet)

FÉRJ Csukd be magad után az ajtót.

FELESÉG Mondtál valamit?

FÉRJ Nem semmit, azt hittem, te szóltál.

(Ajtócsukódás, a nő elmegy, a férfi lassan leengedi arca elől az újságot. Sír.)

3. jelenet

(A három lány még mindig a padon ül, azóta nem mozdultak.)

ELSŐ Akkor?

MÁSODIK Menjünk.

ELSŐ Menjünk.

HARMADIK Indulunk?

ELSŐ Az lenne a legjobb.

MÁSODIK Az.

HARMADIK Annyira nehéz.

ELSŐ Márpedig meg kell lennie.

MÁSODIK Nincs mit tenni... induljunk...

HARMADIK Itt már semmi sincs...

ELSŐ Semmi...

HARMADIK És máshol jobb lesz?

MÁSODIK Nem tudhatjuk... meg kell próbálni...

ELSŐ Ti meritek?

MÁSODIK Igen.

HARMADIK Akkor menjünk...

4. jelenet

(A Férj lassan leteszi az újságot, összehajtogatja, elővesz egy bőröndöt, belepakol pár dolgot, mindezt nagyon lassan, megfontoltan... majd amikor végezett, becsukja a bőröndöt, és otthagyja... kimegy az ajtón. Találkozik a Férfival.)

5. jelenet

FÉRFI Schol senki... máshol kell lenniük... megkeresek mindenkit... megkeresem... kit kergetek... nem értem... hol vannak? Nem lehet, hogy csak ennyien... *(Meglátja a Férfjet.)* Magát még nem láttam... maga a tizenegyedik... velem együtt... hova megy... várjon meg... hol volt maga eddig... mi még nem találkoztunk... tudja, én szenvedélyes gondolkodó vagyok... most meg hova megy... álljon már meg egy szóra... maga a tizenegyedik... ne fusson... hiába hajtogatom az embereknek, hogy nem azé, aki fut, uram... ne fusson...

6. jelenet

TITKÁR „Forduljon hozzánk bizalommal, mi minden baján segítünk”... Hát akkor... gyertek, emberek! Gyertek... de kik?... nincs itt senki... senki... egyedül vagyok... *(Szétszórja a gondosan kiválogatott dossziékat... röhög...)* Keveredjete, sokasodjatok! Ki-ki párját lelje meg! Mindenki mindenkivel! Fiatal lány keres megbízható társat tartós kapcsolatra... nesze! Kisebb testi hibával rendelkező középkorú hölgy keresi megértő társát... itt van! Elfoglalt negyvenes szexpartnert keres hosszú távra... molett hölgy mackós testalkatú urat keres, gyerek nem akadály... minden összevisza van... a molettek ebbe a dossziéba... hétfő, szerda... a fogyatékossggal élők ide, kedd, csütörtök. Családok péntek délután... Mindenki mindenkivel!

7. jelenet

(Két nő ül valahol a térben. Mindkettő kezében bőrönd.)

VÁLLALKOZÓ Maga hova utazik?

FELESÉG Sehova. Most hagytam el a férjem. És maga?

VÁLLALKOZÓ Engem meg elhagytak.

FELESÉG A férje?

VÁLLALKOZÓ Az még évekkal ezelőtt. Most a fiam.

FELESÉG Ccccc... cudar dolgok ezek...

VÁLLALKOZÓ Azok.

FELESÉG Szokták mondani: minden rosszban van valami jó...

VÁLLALKOZÓ Most mit nevet?

FELESÉG Hát hogy vénségünkre mind a ketten így jártunk...

VÁLLALKOZÓ Tényleg röhejes...

FELESÉG Nem baj, legalább megpihenünk egy kicsit...

VÁLLALKOZÓ Meg... legalább megpihenünk kicsit...

ÁRUS Földimogyorót vegyenek, tökmagot vegyenek... friss a tökmag...
tökmagot vegyenek! Mogyorót vegyenek...

(Sötét)

Jegyzet

A 2007-ben tartott VII. Vajdasági Magyar Drámaíró Versenyt Gyarmati Kata nyerte a vetélkedő közös címeként sorsolt *Kézimunkaszakkör délutánja* című jelenetével, amely a Képes Ifjúság két októberi számában jelent meg. A jelenet színhelye a nyílt pályán megállt, mozdony nélkül maradt „két vasúti kupé, majd a büfékocsi”, szereplői pedig tizenegy utas, továbbá a Színész, a Kalauz, a Büfész, a Férj és a Feleség. Nem tudják, hol vannak, s azt sem, hogyan szabadulhatnak meg ebből a kilátástalan helyzetből, amit reménytelenebbé tesz, hogy kint „kurva hideg van”, hogy nem működnek a telefonok, nincs térerő. Természetes, hogy mindenki kitalál valamit, egymás sarkába érnek a „remeknél remekebb”, de sajnos, megoldást nem kínáló ötletek. Nincs semmi esély sem arra, hogy a „vonat” elinduljon, sem arra, hogy gyalog eljussanak valahová. Bárhová. Arra viszont igen alkalmas ez a sajátos helyzet, hogy kiderüljön, ki miféle. Ebben az abszurd, de apró részleteiben egyszersmind vaskosan reális helyzetben, amikor felerősödik az elveszettség érzése, fokozódik a kiúttalanság okozta félelem, mint egy nagyító alatt, megmutatkoznak az emberi tulajdonságok, elsősorban az emberi kisszerűség. Ez a „vonat-történet” a vége annak az egész estét

betöltő színpadi játéknak (az Újvidéki Színház fogja bemutatni), melynek részletei itt olvashatók. Mondhatnánk, konklúzióként zárja a szöveg mintegy kétharmadát, mely egyfelől egy család három férjhezmenendő lányáról szól, akik egy házasságközvetítő iroda útján próbálnak szerelmet, társat találni, másfelől pedig a családon belüli, a férj és feleség egymás iránti közömbösségét, elidegenedését mutatja be. Velük találkozunk a játék utolsó harmadában (másodközlésként számunkból ezt mellőzzük!): ott ülnek ők azon a bizonyos csonka vonaton, amely nem megy, nem mehet sehová. Jelképes a vonat, a helyzet, jelképes a felismerés, amit a Kalauz fogalmaz meg: „Megrekedtünk. Már nagyon régen megrekedtünk. És azon ügyködünk, hogy megmentünk ezt a tyúkszaros életünket.” S jelképes a befejezés is, melyben a Kalauz felismerve, hogy kell valaki, aki hajlandó feláldozni magát a közösségért, elindul a bizonytalanba. Hogy vele tart az Árus is, arra elsősorban talán azért van szükség, hogy Beckett *Godot-ra várva* című művének befejezését juttassa eszünkbe, amikor Vladimir kérdésére „Megyünk?”, társa, Estragon így felel: „Menjünk.” S bár a zárómondat mindkét esetben azonos („Menjünk”), az írói szemlélet homlokegyenest más. A *Godot-ra várva* utolsó szerzői utasítása: „*Nem mozdulnak*”, a *Hét nap a világe: „...és elindulnak*”. Sőt, „*Sok idő múlva*” csoda történik: „*Elindultunk*”, állapítja meg a vonaton maradtak nevében a Vállalkozó. Ezek szerint az ezúttal is kiváló szakmai, dramaturgi erényeket mutató Gyarmati Kata jól pörgő, jó humorú története – optimista Godot? Lehet. Olvasható így is. (-)

